

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

16 grudzień 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 558

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 17.12.2020 r.

Trwamy w rozważaniu wezwań z Litanii do Serca Jezusowego. Prosimy w czasie tej formacji, aby Bóg uleczył nasze serce, aby było ono na wzór serca Jezusowego. Praca codzienna powinna zająć nam codziennie ok. 20 min, wg schematu:

1. Modlitwa do Ducha Świętego – hymn do Ducha Świętego
2. Teksty biblijne, rozważanie i pytania
3. Medytacja i wnioski, zapisane w zeszycie
4. Akt codziennego ofiarowania.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +
ks. Damian, Pasterz

Modlitwa Akt codziennego ofiarowania:

Boskie Serce Jezusa, ofiaruję Ci przez Niepokalane Serce Maryi wszystkie modlitwy, sprawy, prace i krzyże dnia dzisiejszego jako wynagrodzenie za nasze grzechy. Łączę je z tymi intencjami, w jakich Ty za nas ofiarowałeś się na krzyżu i nieustannie ofiarujesz się na ołtarzach całego świata. Ofiaruję Ci je za Kościół święty katolicki, za Ojca świętego N. i na wszystkie intencje na ten miesiąc i dzień wyznaczone. Pragnę też zyskać wszystkie odpusty, jakich dostąpić mogę i ofiaruję je za dusze w czyśćcu. Amen.

Czwartek:

Wezwanie: Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze

Teksty do medytacji: J 20,19-23; Kol 3,15

Rozważanie:

Aby dobrze zrozumieć litanijne wezwanie Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze musimy przypomnieć sobie kilka informacji o miejscu, w którym Izraelici oddawali cześć Bogu – o świątyni jerozolimskiej. Wiemy dobrze, że jako wybrańcy Boga oddawali Mu hołd w świątyni wybudowanej przez Salomona. Choć miał do niej wstęp każdy: wierzący i niewierzący, Izraelita i obcy, mężczyźni i kobiety, to jednak świątynia była podzielona na kilka części, które przeznaczone były dla poszczególnych grup ludzi. Powszechny dostęp był możliwy jedynie do tzw. dziedzińca pogan, dziedzińca zewnętrznego i największego świątyni, z którego wejście do części bardziej wewnętrznych było zarezerwowane jedynie dla wyznawców Jahwe. Ale i oni nie mogli wejść do samego centrum świątyni, do miejsca zwanego Święte Świętych, do Sanktuarium, do którego jedynie raz w roku mógł wejść najwyższy kapłan, by złożyć ofiarę kadzenia. Część zewnętrzna świątyni oddzielona była od wewnętrznej murem, którego nie wolno było przekraczać poganom (dla Izraelitów poganami byli także wyznawcy innych religii). Miejsce najświętsze chronione było przez specjalną kotarę – zastonę Przybytku.

Święty Paweł w sposób bardzo trafny określa posłannictwo Jezusa: On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość (Ef 2, 14). Jezus – Książę Pokoju – przyszedł na świat, by wprowadzić pokój, by przywrócić zgodę i każdego człowieka na nowo pojednać z Bogiem. Dzięki ofierze z Jego życia każdy z nas odzyskał śmiały dostęp do Ojca. Nie ma już muru, który rezerwował dojskie do miejsca obecności Boga jedynie dla wybranych. Także zastona Przybytku – według świadectwa Ewangelistów – w momencie śmierci Jezusa rozdarła się na dwie części, odsłaniając miejsce najświętsze świątyni. Od tej pory Bóg Ojciec zapragnął, byśmy dostrzegali Jego najpełniejszą

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

obecność nie w specjalnie wybranym miejscu, ale w osobie Jego Syna, w Jezusie Chrystusie. Jak więc nie przyjąć z radością owego nowego charakteru relacji pomiędzy Bogiem a ludźmi? Jak nie przyjąć wielkanocnego daru pokoju, który Chrystus ofiaruje każdemu, kogo spotka? Oto źródło nadziei i siła do pokonania trudności: Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka! (J 14, 27) Jam zwyciężył świat (J 16, 33).

Pytania do refleksji:

- Czy w swoim sercu noszę Jezusowy pokój?
- Czy moje życie naznaczone jest pojednaniem z Bogiem? Czy nosze w sercu jakąkolwiek urazę do Boga? Lub drugiego człowieka?

Piątek:

Wezwanie: Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników

Teksty do medytacji: Hbr 9,26-28; 1 P 1,18-19; 1 Kor 5,7

Rozważanie:

Jezus, przychodząc na świat i przybierając ludzką naturę, mówi do Ojca: Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę – w zwoju księgi napisano o Mnie – abym spełniał wolę Twoją, Boże (Hbr 10, 5-7; por. Ps 40, 7-9). Celem wielu starotestamentalnych ofiar i darów było przybliżenie człowieka do Boga i przebłaganie Go za popełnione przez ludzi grzechy. Ofiary kadzielne, pokarmowe, ofiarowane zwierzęta, wreszcie starotestamentalna Pascha – złożony w ofierze baranek bez skazy, były niejako zapowiedzią innej ofiary, która zniosła wszystkie inne, dokonawszy się raz na zawsze. Tą ofiarą stał się Jednorodzony Syn Boży, o którym św. Jan Chrzciciel powiedział: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata (J 1, 29).

Ofiarując siebie samego w doskonałej ofierze Ojcu poprzez posłuszeństwo i uniżenie aż do śmierci i to śmierci krzyżowej, Jezus dokonał dzieła odkupienia grzeszników raz na zawsze, ponieważ w doskonały sposób złożył Bogu doskonałą i nieskazitelną ofiarę, nieskończenie przewyższającą zło i grzech, który w Adamie wszedł na świat. Stał się przez to nowym Adamem, Barankiem bez skazy, którego kości nie będą łamane – Ofiarą przebłagalną za nasze grzechy. (Iz 53, 5).

Jakże więc nie zachwyć się dobrocią Ojca, który w Sercu swojego Syna otwartym z miłości do nas, dał nam znak największej miłości. Zadziwienie taką miłością, która nie waha się oddać życia za grzesznika, nie żądając w zamian nawet wdzięczności, winno spontanicznie wyrwać się z naszych serc. Tym bardziej, gdy uświadomimy sobie ów tragiczny sposób, w jaki się owa ofiara dokonuje.

Pytania do refleksji:

- Jak często przypominam sobie krwawą ofiarę Jezusa? Jakie noszę jej wyobrażenie?

Sobota:

Wezwanie: Serce Jezusa, zbawienie ufających Tobie

Teksty do medytacji: Ps 37,3-5; Łk 19,9-10

Rozważanie:

Człowiek spontanicznie szuka w swoim życiu oparcia, doświadczając nieustannie swojej niemocy i kruchości w pokonywaniu codziennych trudów. Podobne uczucie niemocy oraz potrzeba mocnego wsparcia rodzi się w dziedzinie najbardziej fundamentalnej, w perspektywie możliwości osiągnięcia zbawienia. Niestety ułomność ludzkiej natury nieustannie podważa w nas pewność osiągnięcia wiecznej szczęśliwości z Bogiem i sami dochodzimy do wniosku, że o własnych siłach staje się to niemożliwe.

Pismo Św. w wielu miejscach ukazuje człowiekowi trwałą fundament nadziei, który odnajduje w Bogu. Spocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja (Ps 62, 6). Pewność psalmisty niewątpliwie wypływa z faktu stałości i wierności Boga, której ludzkość od początku doświadczała w historii zbawienia: W Bogu jest zbawienie moje i moja chwała, skała mojej mocy, w Bogu moja ucieczka (Ps 62, 8). Owa wierność w szczególny sposób została ukazana w czynach i nauczaniu Jezusa Chrystusa.

Zbawienie, które zostało ofiarowane każdemu człowiekowi z dobroci Boskiego Serca Jezusa, jest dla niego najcenniejszym darem Boga - Miłości. To Jezus wychodzi naprzeciw człowiekowi, by go zapytać: „Czy chcesz?” Gdy spotyka się z życzliwą i pozytywną odpowiedzią, jak chociażby w przypadku Zacheusza, wtedy radość zbawienia staje się udziałem nie tylko człowieka, ale przede wszystkim samego Boga: Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło (Łk 2, 29-31).

Pytania do refleksji:

- Czy moje zaufanie do Boga wzrasta każdego dnia czy nie? Co jest powodem?
- Czy wątpię w miłość i dobroć Boga?

Niedziela:**Wezwanie:** Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających**Teksty do medytacji:** Tyt 3,4-7; Hbr 10,19-23; Ap 14,13**Rozważanie:**

Trudno jest nam wyobrazić sobie, co się rozgrywa na granicy pomiędzy życiem a śmiercią. Doświadczenie tych chwil jest niepowtarzalne i jedyne dla każdego człowieka, bez względu na pochodzenie, wyznawaną religię czy status społeczny. Na tej granicy dokonuje się dramat wyboru pomiędzy życiem z Bogiem i bez Boga, życiem wiecznym a śmiercią. Ten ostateczny wybór jest w dużej mierze uwarunkowany tym, jak przeżywaliśmy nasze życie i jak bliskie relacje łączyły nas z Bogiem. Pismo Św. wskazuje na tę prawdę w wielu miejscach. (Mdr 3, 1-9) → Księga Mądrości w bardzo trafny i wymowny sposób opisuje wielką troskę Boga o Jego wybranych, o sprawiedliwych, którzy złożyli w Nim całą ufność. Choć w oczach ludzi ich życie może zostać poczytane jako klęska, a ich śmierć za nieszczęście, zupełnie inaczej przedstawia się to w Bożej perspektywie w odniesieniu do wiecznej rzeczywistości. Całopalna ofiara ich życia, poniesione trudy i wyrzeczenia zostaną przez Ojca uznane za miłą Mu ofiarę i wynagrodzone wiecznym szczęściem zbawionych.

Żaden człowiek nie jest w stanie przeniknąć myśli Pana i zrozumieć zamiarów Jego Opatrzności. Jedno jest jednak dostrzegalne gołym okiem dla człowieka kierującego się wiarą: Bóg rzeczywiście troszczy się o swoich wybranych, o tych, którzy Mu zawierzyli. Bez wątplenia będą oni mogli zawołać radośnie z głębi swych serc przed obliczem Najwyższego: W Tobie, mój Boże, mą ufność złożyłem i nie zawiodę się na wieki!

Pytania do refleksji:

- Czy dostrzegam troskę Boga o siebie, teraz i w historii?

Poniedziałek:**Wezwanie:** Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych**Teksty do medytacji:** Ap 14,12-13**Rozważanie:**

Wydaje się, że człowiek najbardziej potrzebuje nadziei w chwili śmierci. Jest to moment, którego się boimy. I chyba nikt, prócz samego Boga, nie może nam w tym momencie przyjść z pomocą. Tylko Serce Jezusa może napełnić nas ufnością i pokojem. Dla nas śmierć nie jest końcem wszystkiego, ale jest przejściem do innego, lepszego świata. Niektórzy święci pragnęli śmierci, aby jak najszybciej spotkać się z Bogiem. Dla nich przebywanie z bliskości Serca Jezusowego jest rozkoszą i słodyczą. Oni już cieszą się bliskością Boga. Ci, którzy są przygotowani na śmierć cieszą się, gdy ta nadchodzi. Możemy tutaj przywołać św. Pawła, który pisze: „Dla mnie bowiem żyć - to Chrystus, a umrzeć to zysk” (Flp I, 21). Dla człowieka, który ufa Bogu, śmierć nie jest czymś strasznym, ale może być momentem wyczekiwany, który rodzi do nowego życia. Kto ufa Sercu Jezusowemu i trwa w Nim nie musi bać się śmierci. A trwać w Nim oznacza żyć w łasce uświęcającej i mieć nabożeństwo do Serca Pana Jezusa. Kto tak żyje w chwili śmierci dozna umocnienia i pociechy a w wieczności będzie rozkoszował się bliskości Bożego Serca. Dziękujmy dziś Jezusowi za dar Jego Serca

Pytania do refleksji:

- czy godzę się z faktem śmierci? Co myślę o momencie mojego odejścia z tego świata?
- co Ci dała cała formacja w Sercu Jezusa?

Wtorek i Środa:

Wróć do tekstów, które były dla Ciebie najtrudniejsze bądź najbardziej dotknęły Twoje serce. Przemódl je ponownie.

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1) na czas spotkań online zostaje zawieszona do odwołania
3. Prowadzimy całodzienną modlitwę w godzinach od 7-21 w intencji członków Wspólnoty oraz ich rodzin. W danej godzinie należy odmówić Litanię Loretańską lub rozważyć jedną tajemnicę Różańca (1 dziesiątek). Nie ma konieczności modlitwy przez całą godzinę, ale w miarę możliwości zachęcamy. Można się zapisywać bezpośrednio do grafiku <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1OYurnVO2Me5Ge7PH8ca1DvHrFtO4xckPT0hrjSPmtA8/edit?usp=drivesdk> lub w przypadku problemów zgłaszać telefonicznie do Asi Wojdyło. Gorąco zapraszamy wszystkich do udziału w modlitwie.
4. Chcemy również, aby codziennie jedna osoba ze Wspólnoty przyjmowała Komunię Świętą w intencji Wspólnoty. Zapraszamy wszystkich do wzięcia udziału w takiej formie modlitwy. Grafiki dostępne są pod linkiem: <https://drive.google.com/file/d/1tkfGgdrHLRI34rkCXj4eLn8vilncZB5B/view?usp=drivesdk> a zgłaszać się prosimy do Asi Wojdyło.

Z powodów sytuacji epidemicznej w kraju, informacje o spotkaniach będą udzielane na bieżąco.